

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1740/2016
27.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Вук Вуковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из ..., које заступа пуномоћник Борис Миљуш, адвокат из ..., ради својине и поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2776/16 од 27.04.2016. године, у седници већа од 27.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2776/16 од 27.04.2016. године у ставу 2 изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 620/11 од 12.11.2016. године, у ставу 1. изреке, оглашава се делимично ништавим уговор о поклону закључен између тужених, а који је уговор оверен пред Четвртим општинским судом у Београду под Ов .../... и то у делу којим је тужени ББ поклатио $\frac{1}{2}$ стана описаног у том ставу пресуде. У ставу 2. изреке, утврђује се да је тужиља АА из ... по основу стицања у браку са туженим ББ сувласник са једном идеалном половином на непокретности и путничком возилу описаним у том ставу пресуде. У ставу 3. изреке, одбија се тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља по основу стицања у браку са туженим ББ сувласник на $\frac{1}{2}$ непокретности наведене у том ставу изреке, као и укупног ранијег оснивачког удела ББ од 2,29567% у Привредном друштву "ГГ" из ..., те да се обавезе тужени да тужиљи исплати $\frac{1}{2}$ укупно уписаног оснивачког удела оснивачког капитала привредног друштва у износу од 22.140.322,04 динара са каматом. У ставу 4. изреке, одбија се тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени ББ да тужиљи АА по основу примљене дивиденде исплати износе наведене у том ставу изреке пресуде. У ставу 5. изреке је одбијен предлог тужиље за одређивање привремене мере. У ставу 6. изреке се обавезују тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 378.000,00 динара, док се у ставу 7. изреке, тужиља ослобађа обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2776/16 од 27.04.2016. године, у ставу 1. изреке, одбија се као неоснована жалба тужиље и потврђује пресуда Вишег

суда у Београду П 620/11 од 12.11.2016. године у ставу 3. и 4. изреке. У ставу 2. изреке, делимично се одбија као неоснована жалба тужених и потврђује пресуда Вишег суда у Београду П 620/11 од 12.11.2016. године у ставу 1, као и у делу става 2. изреке, у односу на стан број ... у улици ... број ... у ... и пословни простор који се води под бројем посебног дела 1 у улици ... број ... у ... У ставу 3. изреке, првостепена пресуда се укида у преосталом делу става 2. изреке, у односу на путничко моторно возило, као и у ставу 6. изреке и у том делу се предмет враћа на поновно суђење. Одбачена је као недозвољена жалба тужених у делу којим се побија став 7. изреке пресуде Вишег суда у Београду П 620/11 од 12.11.2016. године.

Против правноснажне другостепене пресуде и то у делу којим је одбијена жалба тужених и потврђена првостепена пресуда – став 2. изреке, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у наведеном делу, на основу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04 и 111/09) у вези члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужених неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. ЗПП, а на коју ревизија указује (ревизија се погрешно позива на одредбе ЗПП "Службени гласник РС" 72/2011 и 55/2014).

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени ББ су закључили брак 02.11.1970. године који је разведен 23.09.2013. године, с тим што је заједница живота престала да постоји у току 2011. године, а у браку имају троје заједничке деце и то сина ДД, сина ВВ – туженог и кћерку ЂЂ. Тужила је била запослена у Компанији "ЕЕ" све до 16.05.1995. године, а тужени ББ је запослен у "ГГ" почев од 1980. године. Тужила је у периоду од 17.05.1995. до 15.02.2015. године остваривала инвалидску пензију. ЖЖ, оцу туженог ББ је 05.07.1982. године од стране "ЗЗ" додељен на коришћење трособан стан број ... у ... на ... на ... спрату како би га користио са члановима домаћинства и то супругом ИИ, сином ББ, снахом АА и унуком ЈЈ. Тај стан је откупљен 10.12.1992. године по уговору о откупу стана који је закључен између продавца "ЗЗ" и купца – носиоца станарског права ЖЖ, а после ЖЖ смрти решењем Четвртог општинског суда у Београду О ... од 15.01.1999. године тужени ББ је оглашен за наследника на спорном стану. Тужени ББ је 02.11.1995. године од КК купио стан број ... на ... спрату зграде у улици доктора ... број ..., а 28.12.1995. године је од ЛЛ купио стан који се налази у улици ... број ББ је 16.11.2000. године од ЉЉ купио стан број ... у улици ..., а 09.04.2008. године купио је пословни простор – локал у улици ... број ... на ... и непокретности које су наведене је уписао у катастар на своје име. Ради решавања стамбених потреба ББ је у "ГГ" одобрен кредит за куповину двособног стана на ... у улици ... број ..., а потом и кредит за куповину стана који се налази на ... у улици ... и за куповину гарсоњере у улици ..., а у износима како је то утврђено у нижестепеним одлукама. Уговором о поклону од 25.10.2007. године који је оверен пред Четвртим општинским судом у Београду под бројем Ов. .../... од 26.10.2007. године, тужени ББ је туженом ВВ поклонио двособан стан број ... који се налази у

улици ... број ... на Уговором о поклону удела и оснивачког права Привредног друштва "ГГ" од 10.10.2012. године ББ је поконио 98% свог удела који поседује у привредном друштву тако што је пренео без накнаде на једнаке делове од по 1,2488% удела туженом ВВ и ЂЂ. У Агенцији за привредне регистре уписани су као чланови Привредног друштва "ГГ" тужени ВВ са 1,4488% удела, ЂЂ са 1,4488% удела и тужени ББ са 0,0591% удела. Након што је правно лице "ГГ" регистровано у форми друштва са ограниченом одговорношћу исплаћене су дивиденде туженом ББ у износу од 10.334.267,18 динара, а ЂЂ и ВВ у износу од по 2.420.477,76 динара.

Код напред утврђеног чињеничног стања, првостепени суд налази да су стан у улици ..., пословни простор у улици ..., гарсоњера у улици ... и путничко возило заједничка имовина брачних другова – тужиље и туженог ББ у чијем стицању су учествовали са подједнаким средствима због чега је у односу на њих усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужиља сувласник са $\frac{1}{2}$. У односу на остале непокретности, новчана средства и друго, суд налази да је тужиљин тужбени захтев неоснован јер се ради о посебној имовини туженог ББ, те је због тога у том делу тужбени захтев одбијен. Како је суд нашао да је стан у улици ... у сувласништву тужиље и туженог ББ са по $\frac{1}{2}$, а уговором о поклону ББ је у корист туженог ВВ располагао наведеним станом у целини, то је у односу на $\frac{1}{2}$ уговор ништав, те је и у том делу тужиљин тужбени захтев усвојен. Другостепени суд налази да је правилно одлучио првостепени суд када је на описани начин утврдио шта чини заједничку имовину брачних другова, а шта посебну имовину туженог ББ, те да у заједничкој имовини брачни другови учествују са $\frac{1}{2}$. Међутим, другостепени суд сматра да у односу на путничко возило чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, те у том делу је укинута првостепена пресуда и предмет враћен на поновни поступак, а што се тиче одлуке суда о својини тужиље на $\frac{1}{2}$ гарсоњере у улици ... број ... у том делу није било жалбе на првостепену одлуку.

Породични закон је у члану 171. став 1. утврдио да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. У члану 180. став 2. је утврђено да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а по ставу 3. истог члана већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећања вредности заједничке имовине. Током поступка је несумњиво утврђено да су непокретности за које је усвојен тужбени захтев стечене у току брака између тужиље и туженог ББ. За време брака тужиља је била запослена, а потом пензионер, па су отуда сва њена средства стечена радом или у вези са радом. Тужени ББ је био запослен и примао зараду, али је имао и одређени удео у Привредном друштву "ГГ" и приходе по том основу, а што није резултат рада већ резултат пословања привредног друштва. Међутим, на њему је свакако био терет доказивања чињенице да је спорна имовина или део ње стечен из средстава која је добио по основу удела у привредном друштву, а што он у поступку није учинио. При саслушању парничних странака истакнуто је да је локал у улици ..., за који ревизија тврди да је купљен из посебне имовине туженог ББ – дивиденде, купљен за најстаријег сина, с тим што се не помиње из којих средстава. Отуда је правилан закључак нижестепених судова да је и локал у улици ..., као и стан у улици ... и (што није спорно) стан у улици ... заједничка имовина брачних другова. Није спорно да је тужени ББ остваривао већу зараду од тужиље, што се наводи у ревизији, али висина зараде није једино мерило за

утврђивање евентуалног већег удела неког од брачних другова у заједничкој имовини. У браку између тужиље и туженог ББ рођено је троје деце, ББ је као парнична странка навео да никада нису имали кућне помоћнице, нити неке жене које би плаћали за помоћ. То значи да је управо тужиља својим ангажовањем у породици не само бринула о деци, него и омогућила туженом ББ да ради и остварује веће приходе. Ако се свему томе дода и да је управо на туженом ББ био терет доказивања евентуално већег учешћа у заједничкој имовини, а у чему он није успео, то је правилан став нижестепених судова о подједнаком учешћу брачних другова у предметној имовини. Код чињенице да су тужиља и тужени ББ сувласници на стану у улици ... са по $\frac{1}{2}$, а да је тужени ББ уговором о поклону располагао са станом у целини, правилан је став нижестепених судова да је поменути уговор ништав у односу на $\frac{1}{2}$ предметног стана јер у том делу је тужени ББ располагао са тужиљином имовином, што у смислу члана 47. ЗОО повлачи ништавост уговора о поклону у том делу. Тужени у поступку нису доказали да је са закључењем уговора о поклону поменутог стана тужиља била сагласна, па самим тим инсистирање ревизије на томе није основано.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, то је и одлучено као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић